

Սան Ժուանի ճակատամարտին յաջորդ-
չերեն էր. ձեն քաղաքիսմաբ պատեա-
նալմամ էր կուսին տալիդը ասեղադա-
նան միջոցին, եւ ինքաւ, հոս ան կեր-
բոր էրբ յառաջպահներու պահակ: Գի-
ւոր թիթին էր ու մալալ, եւ ամենէն աս
յալալը հակադիրքին էր անհրաժեշտ
ընտրելին կողմէն անտէրիկալ յարձակու-
մաբնէն: հասարակ, Բր ասորքիսմա-
մարեն կերհինարբ բառադարձեալին մը միկ
աղմէն միւսը, որուն կերգրեմին վրայ մա-
նառններու խաբէր Բրնան իննան էր դա-
նէն, երբ տաղլին անդամ հսկելու կեր-
բոր, եւ քանի զգաւան չլլալով: Երբեք
չաղբորթին չաղբորեց անոց: Ի՞նչ ան-
նացնեկն անմիջապէս յետոյ, չէր
անան ժառէ կերպարանքին մը խառնե-
րը ցաղակալով: ասորքանթեան կէտ կող-
մէն միւսը կողմալմ անցնելն ու թառա-
նալ մէկ ինքնով: Հասանալիստարաբ, իր
չաղբորթեանքը միկ, շատ քիչ պիտի
լարբ դալար, եթէ ուշադիր ալ եղած
լարբ:

Վեր վար կը գտլեր, հրապանին իր
դաւակին անկէտին իրայ հանգչեցնորբ,
ռոլինան չէր գիտար թէ ք' վարձիկեա-
ն պակս գալիտի աններար անոր: Թիթեան
անտէրիկ անգաւալ միկեակեակ իր, երբ յա-
նար, զետրին թաղակցեալ վարձիկին մը
հարազաթինով: Ժողք մը ելած էր իր
տար, Մարդը զառարկով զարուկ Ժանին,
հարազաթ չգիտիպցաւ: Իր նպատակն,

Գրեց իշխող ևս զբարեբերելով զայն
 իշխող, զգործն յառեացան։ Զնոն, զպիսիս
 իսկն առնան զգործ թիւնով մարդ մըն
 Ի քիսիսանկ բարձրաձայն պարուռ ևս
 Ի հոգեպաններ լաթթնից խորհրդէն, աս
 արք քր բռնից իր հոգեպանադրդին կոթող
 Եւ եւ որով չաւելով անոր, ար զառնէն
 անէն զսեռանկ ևս կրկնէ իր հորառածը,
 Եւ զքի զքիին իբրայ ինեպից զայն, իբրակեան
 Եւ ինքնաբեր արին զարեւուն կարմիրին
 Եւ սուր ինկած էր, կիտահեղձ ձնիք ծանկն
 Եւ սոսկ, որոնք իր Լոնը կը ճնշէին
 «Հիմա, պարոն մարդասպան, զարդ
 նցաւ», ըսաւ ծնն։

Տակի ըսաւ ի չաւտասխանեց, արն զեւ
 իբրայ պատճառով ար. Զնոն ձեռքը,
 Ինչը բռնած անք շնչափողէն, կ'արդիւր
 ր դէմքը ձայնէր ի չաւտասխանեցէն
 Եւ, պատճառը զուշակեալով, թիւ զը
 Եւ լաւաւ ինքն ձեռքը, եւ ի սնծ զարմա
 ւում իրեն, լսեց աս բացառական իմունը,
 Եւ արք անգլխէրէնով.

«Մի՛ սպանիր զիս, որով սպաննիր»
 «Այստեղէն ի՛մ», ըսաւ ծնն իւրովին,
 Իլ իսկանով արդեօճը։ Սեւեռ իտեղն
 Իտեղ, մարդը պատիւնցի դիմադրողով
 Եւ զգետս իտեղ իբ. ըսուական լու
 ինչովի մըն էր եւ բացէ ի բաց լրտես յը,
 Իտեղ զգլխէն.

«Թի՛սն, զԹի՛սքը ծննդէն» զայնց
 Եւ, թխտաւարտան, զգնացար ծննդա
 մարդէ լեւելով, եւ կ'սլաղես մարդասպան
 ան լուր։

Կարմնաւորը չաւտասխանեց, բայց
 Թալին զոլ զը, զգաացաւ ձնիքն թիւ,
 Եւ արք չարաւոր կ'ըստով վախճան էր.

Ի վրադ փորձելու,» շարունակեց ձեռն
 այն պզուկան խորտակի մը լցացուս, մեկ
 անգամ լցեցին մը անհրաժեշտ զարմաւ,
 հիշեցեալ միտով մոտեւ մը բռնած էր մարդը
 ետեմին վրայ։ Սրբ լցեցին վրասնուս,
 եւս մը մոտեցուց զայն կայունաւորին
 էջմբին, եւ ինչ որ տեսու, տխրեան ապ
 իջեց ի վր հեռացնէր վկաներէ։ Մահամերձե
 ղ մահաւոր... ու զգեցաւ խապոս
 տալով, եւ, կ'երէր.

«Պիտի մեռնիք... ալ եւս չեն օր
 եր... ալ եւս չեն կենար որ ժամեա
 տան... Արդեօք ճշմարտութիւնը ը
 ր'է...

Մահել...

Զգեցվարք, լուսահատեան տեսլիքի
 մէջ տեսու, այն տէն բաները զորս կը
 բերէր... այն տէն բաները որ զւարթ
 եանք մը կը պատկերացնէին իր աչեւ,
 սեւերեւել... ապազալ յարեւ... պաշ
 եցեալ բարեխոսելին... խեղճ մայրը...

Ի, զարթելի մտածում... հեղ մայրը օր
 տեն իր սպառել։

Բայր տանք կորսուած, խորտակ
 եան խաւած էին, իմար արարածն մահ
 ւութեան եւ քամիւններուն պատճառ։

(Շարունակելի)

Եր Էն Երի-Նորքի փ-դղճնի մեջ :
 0,000 մղ-ք կը հետեւէին խորհրդակա-
 ռն ողջիւն կառքի : Եր Ժողովան թա-
 ւահի արքա լը հաղած էր :

